

254

159, 237

Święci Pańscy! Czas się zbliża

1. Święci Pań - scy! Czas się zbli - ża, Tysiąc - le - cia cud - ny brzask.

Przez o - fia - rę krwi i krzy - ża spłyną na nas zdro - je łask.

Słoń - ce wschodzi, świat od - rodzi, na świat nie - sie chwały blask.

1. Święci Pańscy! Czas się zbliża,
Tysiąclecia cudny brzask.
Przez ofiarę krwi i krzyża
spłyną na nas zdroje łask.
Słońce wschodzi, świat odrodzi,
na świat niesie chwały blask.

2. Kto niósł światło Prawdy w znoju,
kto zwycięski stoczył bój,
ten odpocznie wnet w spokoju,
z Pańskich rąk dział weźmie swój.
I ja wierzę całkiem szczerze,
że ja też dział wezmę mój.

3. Chrystusowy ty, żołnierzu,
wnet nagrodę weźmiesz swą!
Za wytrwałość w twym przymierzu
będziesz zbawion Pańską krwią.
Daj nam, Panie, zmartwychwstanie.
Serca nasze wiarą tchną.

4. Wnet zakończy się czas żniwa,
wnet zamknięte będą drzwi.
Chwila dla nas dziś szczęśliwa,
Tysiąclecia wschodzą dni.
Wnet nam trzeba wejść do nieba.
Chwała, Zbawco, chwała Ci!